भारतसंप्रदायप्रवर्तकान्वाचकानाशिषाऽभिनंदति धर्मेइति ॥ ९१॥ श्रोतॄन्प्रोत्साहयति द्वैपायनेति अप्रमेयंनास्तिप्रकृष्टंमेयंविज्ञेयंयस्मादित्यप्रमेयं अवश्यंश्राव्यमित्यर्थः पुण्यंपुण्यहेतुः पवित्रंपविरिवप विर्वज्रतुल्योमृत्युस्तस्मात्त्रायतइतिपवित्रं मृत्युतरणमित्यर्थः यस्मात्पापहरं पुण्यहेतुत्वादेवशिवंकल्याणं समधिगच्छतिशब्दतोर्थतश्चजानाति यद्वा अप्रमेयंआशयस्यगंभीरत्वादगाधं पुण्यंज्योतिष्टोमादि वत्स्वर्ग्यं पवित्रंसंध्योपासनादिवच्चित्तशुद्धिकरं पापहरंप्रायश्चित्तवद्ब्रह्महत्यादिदोषघ्नं शिवंयोगाभ्यासवत्सर्वकल्याणप्रदं पुष्करंआदितीर्थंशुंडापंवातदुपात्तजलैः एतच्छृण्वतस्तीर्थफलंसाम्राज्यफलंचा नायाससिद्धंभवतीतिभावः ॥ ९२ ॥ संध्यांसंध्यायां अत्यंतसंयोगेद्वितीया आख्यायपठित्वाप्रमुच्यते तस्मात्पापादितिशेषः ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५॥ आख्यानमिति इदंआख्यानंपर्वसंग्रहेणकृतेनसुखा वगाहंसुखग्राह्यंभवतीतिशेषः द्विन्याय्यंइतिपाठेद्वौशब्दार्थौन्याय्यौन्यायादनपेतौयस्मिंस्तद्द्विन्याय्यं अन्येतुद्वाभ्यांसंक्षेपविस्ताराभ्यांकृतेनपर्वसंग्रहेणशतपर्वाष्टादशपर्वरूपेणन्याय्यं एतच्छ्रवणेनकृत्स्नयं थार्थावधारणादितिव्याचख्युः तत्रपर्वसंग्रहोवररुचिप्रोक्तयाकादिनवटादिनवपादिपंचयाद्यष्टाबितिपरिभाषयाक्रियते आदिध्यान १९ सभाधनं ९ वमचयं १६ वैराटभू ४ द्योगयुक् ११ भीष्म

धर्मेमतिर्भवतुवःसततोत्थितानांसत्येकएवपरलोकगतस्यबंधुः॥ अर्थाःस्त्रियश्चनिपुणैरपिसेव्यमानानैवाप्तभावमुपयांतिनचस्थिरत्वं॥ ९१॥ द्वैपायनौष्ठ पुटनिःसृतमप्रमेयंपुण्यंपवित्रमथपापहरंशिवंच ॥ योभारतंसमधिगच्छतिवाच्यमानंकिंतस्यपुष्करजलैरभिषेचनेन ॥ ९२ ॥ यदङ्गात्कुरुतेपापंब्राह्मण स्त्विंद्रियैश्चरन्॥ महाभारतमाख्यायसंध्यांमुच्यतिपश्चिमां॥ ९३॥ यद्रात्रौकुरुतेपापंकर्मणामनसागिरा॥ महाभारतमाख्यायपूर्वांसंध्यांप्रमुच्यते॥९४॥ योगोशतंकनकशृंगमयंददातिविप्रायवेदविदुषेचबहुश्रुताय॥ पुण्यांचभारतकथांशृणुयाच्चनित्यंतुल्यंफलंभवतितस्यचतस्यचैव॥ ९५॥ आख्यानंतदि दमनुत्तमंमहार्थंविज्ञेयंमहदिहपर्वसंग्रहेण॥ श्रुत्वादौभवतिनृणांसुखावगाहंविस्तीर्णंलवणजलंयथाप्लवेन॥३९६॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिपर्व संग्रहपर्वणिद्वितीयोऽध्यायः॥ २॥ ॥ ७॥ समाप्तंपर्वसंग्रहपर्व॥

द्रोणम ५ जं ८ चकर्णकु १ तथाशल्येभ ४ सौप्तिग ३ म् स्त्रीशं ५ शांतिभ ४ दानधर्मकु १ हयेज्यारा २ श्रमावासगं ३ कं १ कं १ मौसलयानयोर्युगतिकं १ वंशेखं २ मेतच्छतं आदिपर्व णिएकोनविंशतिःपर्वाणीत्यर्थः एवमग्रेपि भीष्मेम ५ द्रोणेज ८ हयेज्याआश्वमेधिकंरा २ यानंमहाप्रस्थानिकं युगतिःस्वर्गारोहणं वंशेहरिवंशे एतच्छतंपर्वणामितिशेषः शेषंस्पष्टं श्लोकसंख्यापिप्रागु क्तैवज्ञेया अथसर्वपर्वतात्पर्यसंग्रहः आदौसर्वेद्वयोःकृत्वतधृतिगुरुसत्तीर्थसेवोत्थधर्मःसेवानीत्यार्यहत्याप्रमुखदुरितजःशोकदोर्थोष्टसूक्तः एकस्मिन्काममोक्षावसुखमयसुखौषट्सुमुक्त्यैददीज्यातापोवै राग्यहानेस्वरपिनिखिलकृत्कृष्णभक्तिःखिलेषु ददिर्दानं तापःकृच्छ्रादिकं तापआश्रमवासेउक्तइतिसर्वत्रानुषज्यते हानंत्यागः स्वःस्वर्गतिरपिक्रममुक्त्यैभवतीत्यर्थः यःसर्गप्रतिसर्गवंशतइदंचियोनिचि त्कर्त्तृकंचिद्रूपंजडमात्थतंतुपटवल्लूतोर्णवद्बीजवत् सत्वास्यैमनुभेदपूर्वचरितैर्वैराग्ययोगौदिशन्भोःपंचांगपुराणकर्तरमलंव्यासस्त्वदृद्देहिमे ॥ ३९६ ॥ इतिआदिपर्वणिनै॰भा॰भा॰द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

Digitized by Google